Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА  SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 6. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 12-го СІЧНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 12, 1982 No. 6 VOL. LXXXIX.

Інж. В. Лев очолив телекомунікаційну мережу

Вашінгтон. — Пресове повідомлення з Американської католицької конференції подає, що 41-річний українець, інж. Василь М. Лев, теперішній директор операцій для Белл і Говелл сателітної мережі, призначений на першого президента Католицької телекомунікаційної мережі Америки. Як президент цієї мережі, він буде найвищим керівником телекомунікаційної служби Католицької Церкви; ця мережа має пов'язати поміж собою всі дієцезії країни з початком 1982 року.

Далі у пресовому повідомленні подані біографічні дані про новопризначеного президента. Згадано, що інж. В. Лев походженням українець, він втік з-поза залізної заслони з його родиною в 1943 році і прибув до З'єднаних Стейтів Америки в 1949 році з Европи. Він — американський громадянин, активний в українській католицькій церкві Святої Тройці в Силвер Спрінг, Мериленд, де він є головою церковного комітету.

Інж. В. Лева обрано на президента Католицької телекомунікаційної мережі на зборах Ради Директорів разом з іншими особами, які йому допомагатимуть у праці.

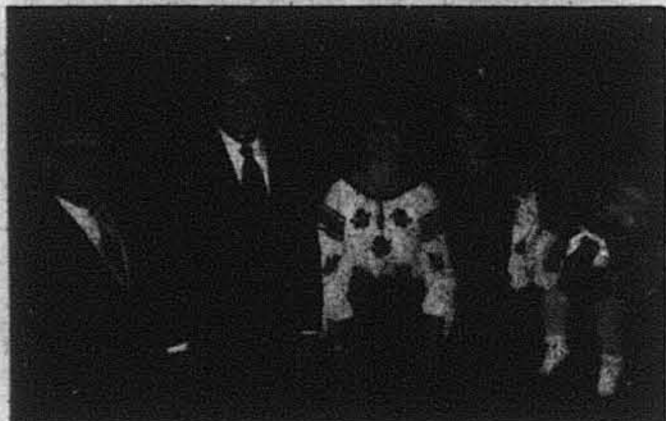
Вибір інж. В. Лева на президента привітав єпископ Луїс Е. Желіно з Провіденс, Ровд Айленд, предсідник Ради Директорів, який у своїй ентузіястичній похвалі для новообраного президента підкреслив, що інж. В. Лева обрано з 200 аплікантів, бо він відповідає якнайкраще усім вимогам на це визначене становище: він має високий професіоналізм, вже здобутий досвід у цій ділянці і велику відданість Католицькій Церкві та багато інших вальорів.

Далі про інж. В. Лева сказано, що він від вересня 1980 року служив директором операцій для Белл і Говелл сателітної мережі у Вашінгтоні. На цьому пості він керував федеральним проєктом створення й дії телеконференційної системи для Уряду ЗСА. Від 1972 до 1980 року він працював програмовим менаджером у Бюрі повітряних і земних застосувань у Крайовій агенції аеронавтики і повітряних просторів у Вашінгтоні. На цьому пості він був відповідальний за керівництво після запускання в орбіту чотирьох сателітів НАСА для прикладної технології і сателітів комунікаційної технології.

Раніше інж. В. Лев працював як проєкційний інженер у відділі аеронавтики в команді системи Повітряної фльоти, як електронічний інженер у Бюрі океанографії в Департаменті фльоти та на інших становищах.

Дружина інж. В. Лева теж українка, активна в житті української парафії Св. Тройці. Подружжя Левів має чотирьох доньок; вся родина є членами 158-го Відділу УНСоюзу. Членом УНС є також його батько проф. Василь Лев — старший, відомий український учений.

Губернатор відкрив різдвяну виставку етнічних груп



Губернатор Дік Торнбирг (другий зліва) і його дружина Джінні (друга справа) з українськими представниками під час відкриття різдвяних святкувань. На світлині крім Торнбергів є стейтовий комишенер Володимир Дармопрай (перший зліва), Віра Наконечна і Олександра Швед, голова Ліги проти знеславлення українського імени, з сином Романом, мол., на руках.

Гаррісбург, Пенсильванія. — З Дорадчої комісії губернатора Пенсильванії для спадщинних справ повідомили, що губернатор Дік Торнбирг у неділю, 20-го грудня минулого року, відкрив тут, у Музеї ім. Вілліяма Пенна, виставку різдвяних святкувань різних етнічних груп.

Губернатор привітав відвідувачів-гостей, які прибули у великому числі і подивляли різдвяну пенсильванійську багатоетнічну ялинку. У звернені до всіх пенсильванійців губернатор сказав, що „вся велетенська родина людської раси повинна намагатися жити разом в мирі й гармонії", кажучи далі, що у його стейті „ми всі — імігранти, які згуртувалися для того, щоб створити цей комменвелт і націю, відколи Вілліям Пенн приїхав до Америки, щоб втішатися свободою Нового Світу".

Ця подія — відкриття різдвяних святкувань — була спонзорована згаданою Дорадчою комісією і Пенсильванійською комісією історії та музейництва. Вона була відкрита до неділі 10-го січня цього року.

Голова губернаторської Дорадчої комісії у спадщинних справах комишенер Володимир Дармопрай керував українсько-американською групою, що дала свій вклад у ці святкування. Ялинку з українськими мотивами допомогли декорувати члени СУА, так само вони допомагали декорувати спільну „багатоетнічну" ялинку. Крім ялинок були тут також виставки народного мистецтва, і українки теж взяли в цьому участь.

Закінчилася святкова неділя виступом на сцені різних національних ансамблів, де з українського боку — Український танцювальний ансамбль з Філядельфії виступив з гуцульським танком і полтавським гопаком. В прикінцевих словах промовців — самого губернатора і кількох його ближчих співробітників, звучав мотив вдовлення з гармонійної співпраці різних етнічних груп у стейті й бажання та готовість продовжувати ці практики на майбутнє.

На святкуванні була присутня дружина губернатора Джінні Торнбирг та багато визначних громадян з різних груп населення стейту, включно з українцями.

ЗАКЛИК

УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЄРАРХІЇ В ЗСА З НАГОДИ ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Дня 22-го січня 1918 року український нарід через свій легальний Уряд, Українську Центральну Раду в Києві, проголосив відновлення своєї суверенної і незалежної Держави, й 22-го січня 1919 року проголосив злуку Західної України або Галичини у соборну незалежну Українську Самостійну Державу, яка, як ми всі знаємо, після трирічної боротьби улягла численно сильнішим силам комуністичної Росії.

Чужа комуністична сила знищила українську національну державу і встановила маріонетковий уряд під назвою „Української Радянської Соціялістичної Республіки". Цей так званий уряд не є правдивим урядом, але знаряддям, через який совєтський російський колоніяльний уряд утискає і переслідує український народ.

Одначе правдивий ідеал самостійности незалежної України живе в серцях і умах українського народу як на поселеннях по всіх континентах, так і в поневоленій Україні, — а доказом цього є писання, меморандуми, заклики правозахисників і „психушки" для них і судові процеси над ними в сучасній Україні.

Річницю незалежности України святочно відзначують українці у вільному світі від часу ліквідації самостійної України. Ця традиція зберігається особливо живою в Америці не тільки серед українського американської спільноти, але в Американському Конгресі. Також багато губернаторів і посадників міст проголошують рік-річно проклямації в їхніх стейтах чи містах, вшановуючи українську незалежність.

Так як четверте липня — День американської незалежности важливий в історії американського народу, так само для нас, американських громадян українського походження, важливий День 22-го Січня.

В Америці ми втішаємося повнотою незалежности і свободи, але на нас лежить обов'язок відзначувати проголошення незалежности України — країни наших батьків і предків.

Для того ми доручаємо наших парохіям, школам та іншим інституціям у З'єднаних Стейтах Америки відзначувати святочно День 22-го січня — наше національне свято. Всім українським парохіям і школам слід влаштовувати з тієї нагоди відповідні програми, концерти та святочні зібрання.

Про наші відзначування Дня 22-го Січня в Америці будуть напевно знати в Україні з міжнародних передач по радіо. Це підтримає наших братів і сестер в Україні у їхній боротьбі проти гнобителів і в змагу за відродження нової незалежности під Законом Божим.

† **СТЕФАН**
Архиєпископ-Митрополит Філядельфійський
† **ВАСИЛЬ**
Єпископ Стемфордський
† **ІННОКЕНТІЙ**
Єпископ Чікагський
† **РОБЕРТ**
Єпископ-Помічник Філядельфійського Архиєпископа

В Нікараґуа починається партизанська боротьба

Менагуа, Нікараґуа. — З урядових кіл в Нікараґуа повідомляють, що на кордонах країни появилися партизанські угрупування, які розпочинають боротьбу з урядом. Урядові чинники попереджають, що по всякій правдоподібності боротьба буде довга та важка й уряд мусітиме не лише змобілізувати всі доступні засоби, але також притягнути суспільство до чинної співпраці.

Сандиністський уряд Нікараґуа, який виконує владу вже два з половиною роки, починав свою діяльність під гаслами демократизації системи. Під гаслами демократизації різні угрупування брали участь у боротьбі проти попереднього режиму диктатора Сомози й тим здобули підтримку населення, як і закордонних чинників. Одначе, після закріплення своєї влади новий уряд, в якому більшість посіли комуністи та їхні ліві співробітники, почав схилятися щораз більше вліво, нав'язувати тісні контакти з Москвою, аж останнім часом разом з Кубою організувати й допомагати лівим революціонерам в країнах Середньої Америки, а в першу чергу в Ель Сальвадорі. Після того деякі держави, а в першу чергу ЗСА, змінили, або міняють своє відношення до сандиністського режиму в Нікараґуа.

Домінація нового уряду Нікараґуа комуністами й їхня комуністична політика спершу прикрита різними демократичними гаслами, але щораз більше одверто комуністична й просовєтська, породили спротив серед значної частини населення. Насильства з боку уряду супроти його противників викликали вжиття сили з боку переслідуваних урядом. Вкінці цей спротив населення прибрав форму одвертої збройної боротьби. Покищо ця боротьба є в дуже початковій стадії. Але велике число партизан, які школяться у таборах у різних країнах, деякі навіть в ЗСА, заповідає поширену й довготривалу внутрішню війну. Власне уряд попереджає про це й робить основну підготову.

Як подають міжнародні репортери уряд розпочав вишкіл державних урядників і своїх прихильників серед суспільства у військових таборах, щоб могти вжити їх у боротьбі проти національних партизан. Рівнобіжно з тим комуністи організують широку розгалужену секретну службу, втягаючи в неї сотні й тисячі людей. Збройні сили Нікараґуа, яка має два і пів мільйона населення, начислюють уже понад 23,000 вояків реґулярної армії, 60,000 активних резервістів і озброєної міліції. Крім цього в Нікараґуа перебуває принаймні 1,500 кубинських інструкторів, які призначені брати активну участь у боях. Зброю дістає Нікараґуа з СССР, Куби, Східної Німеччини й інших сателітних країн. До сателітних країн і до СССР відлітають кандидати на військових старшин і на керівників служби безпеки. Дотепер уже стверджено, що і в Болгарії перебувають контингенти нікараґуанців на вишколі.

Зростає можливість зустрічі Реґен-Брежнєв

Вашінгтон. — Дві події останніх днів вказують виразно, що Вашінгтон злагіднює своє становище в справі Польщі.

В середу, 6-го січня державний секретар ЗСА Александер Гейг, в часі своєї пресової конференції поінформував, що Уряд ЗСА не вимагатиме від своїх союзників у НАТО приєднатися до санкцій проти СССР, які зі свого боку проголосили ЗСА, а в четвер 7-го січня Державний департамент повідомив, що питання зустрічі на вершинах між президентом Рональдом Реґеном і генеральним секретарем КПСС Леонідом Брежнєвим стає актуальним.

На пресовій конференції Гейг пояснив, чому ЗСА не вимагатимуть від своїх союзників застосування санкцій проти СССР. В першу чергу сказав, що рішення таке прийнято після розмов з канцлером Західної Німеччини Гельмутом Шмідтом, який категорично протиставиться будь-яким санкціям проти СССР. Секретар Гейг вказував на внутрішні труднощі, які мають поодинокі члени НАТО у тій справі і через те ЗСА мусять злагіднити свої вимоги.

Як подав Державний секретар, Західня Німеччина готова поновити нормальну допомогу режимові Ярузельського, якщо він поверне в Польщі стан, подібний до того, який існував перед запровадженням воєнного стану. В часі розмов з канцлером Шмідтом присутній на них міністер закордонних справ Західної Німеччини Ганс-Дітріх Геншер вказав на дуже поширену господарську співпрацю між Західньою Німеччиною і СССР, яка змушує Західню Німеччину до відповідної постави супроти совєтських сателітів.

Секретар Гейг подав до публічного відома, що з хвилиною вибуху польської кризи зразу в керівних колах ЗСА виникла думка про потребу розмов на вершинах. Ці розмови в однаковій мірі обніматимуть зустрічі між міністрами закордонних справ обидвох держав, як і між головами тих держав, президентом Реґеном і президентом СССР Брежнєвим. Президент Реґен висловився у цій справі позитивно. Він сказав: „Ми живемо на світі разом, а це значить, що ми не можемо не розмовляти та пробувати в такий спосіб розв'язувати свої розходження, я думаю, що на таке треба йти з відповідним реалізмом. Тому я не маю застережень до розмов". Після пресової конференції з Державного департаменту повідомили, що державний секретар не говорив без відповідної підстави.

В часі свого останнього перебування у Вашінгтоні канцлер Шмідт зі свого боку натискав, щоб така зустріч на вершинах між обидвома головами держав відбулася. Президент Реґен зразу після перебрання посту Президента висловився за такими зустрічами, одначе не передбачував їх у ближчому часі. Речник Державного департаменту пояснив, що зміна американського становища в справі застосування санкцій з боку союзників ЗСА проти СССР та в справі недалекої зустрічі на вершинах не означає, що ЗСА злагіднили свою поставу супроти Росії після військової інтервенції в Польщі, але що Вашінгтон мусить шукати спільного грунту зі своїми европейськими союзниками.

У світі

БРИТАНСЬКИЙ УРЯД РОБИТЬ ДАЛЬШІ ЗАХОДИ для передання адміністрації Олстеру (Північна Ірляндія) широкої самоуправи. Самоуправа має за ціль розв'язати конфлікт, який є між католицько-ірляндською частиною населення, що творить майже одну третину населення й протестантами-англійцями, які творять дві третини. Ірляндські сепаратисти ведуть збройну боротьбу за відлучення Олстеру від Великої Британії і прилучення до Ірляндської республіки, чому протиставиться англійська більшість населення. Самоуправа буде побудована так, щоб уможливити католицьким ірляндцям брати участь у керуванні справами Олстеру, чого вони дотепер не могли добитися голосуванням. Їх таке мале число, що в ніякому разі вони не могли здобути більшости в демократичних виборах. Закон про самоуправу передбачуватиме пропорційну участь в управі відповідно до числа населення. Проєкт самоуправи підтримує також уряд Ірляндської республіки, одначе, йому протиставляться ірляндсько-католицькі екстремісти, які проти волі більшости домагаються відлучення Олстеру від Англії.

ЯК ПОДАЮТЬ РЕПОРТЕРИ МАСОВИХ ЗАСОБІВ інформації Західної Німеччини, канцлер Гельмут Шмідт у поворотній дорозі з Америки, де він відбув зустрічі з президентом Рональдом Реґеном, державним секретарем Александером Гейгом та іншими керівниками американської політики, висловив твердження, що у керівних колах Уряду Реґена немає одної думки про події в Польщі та реакцію на них. Через те різниці в поглядах не є різницями поміж Урядом ЗСА і його союзниками в НАТО, але внутрі американського Уряду. Частина Уряду уважає, що погрозами санкцій проти Варшави і Москви можна добитись від теперішнього уряду більше свободи для поляків. Інша частина уважає, що слід вимагати від ген. В. Ярузельського дотримання всіх зобов'язань. Шмідт назвав тих других реалістами і до них має належати президент Реґен. Про висліди своєї візити у Вашінгтоні канцлер Шмідт сказав, що вони успішні й повністю його задовільняють.

З ОФІЦІЙНИХ ДЖЕРЕЛ ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНИ надходять дані про невдоволення й схвильованість урядових кіл Чехо-Словаччини розвитком подій у Польщі та поставою Москви до них. Чехо-словацькі чинники починають нарікати, що Москва наслідком подій у Польщі змушена в різний спосіб їм допомагати, а через те терплять інші сателітні країни. Начальний редактор офіціоза комуністичної партії ЧСР Зденек Горені, подав, що СССР припинить експорт деяких товарів до сателітів, бо мусить збільшити їхній експорт до Польщі.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОН ХАВІЄ ПЕРЕЗ Куеяр видав свою заяву у справі державної суверенности Намібії. Він засудив поставу Південноафриканської республіки у справі пляну надання державної суверенности Намібії, який опрацювали й схвалили відповідні органи ОН. Той плян уряд Південної Африки відкинув і приготовляє власними силами перетворення Намібії на самостійну, суверенну державу.

З ҐВАТЕМАЛІ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО В ОСТАННІХ днях відбулися там криваві зудари урядових військових частин і міліції з партизанами лівого напрямку, які вже від довшого часу оперують в тій країні. В тих зударах загинуло принаймні 21 партизан та 11 вояків і цивільних осіб. Боротьба з лівим підпіллям і партизанами в Ґватемалі дійшла до такого напруження, що, як подають урядові чинники, місячно гине в ній коло 300 людей.

В. ПОЛОВЧАКОВІ НЕ ГРОЗИТЬ НАСИЛЬНА ДЕПОРТАЦІЯ

Вашінгтон. — Після видання Департаментом справедливости ЗСА заборони вивезти 14-річного Володимира Половчака поза границі ЗСА, командні чинники прикордонної сторожі видали наказ усім станицям припильнувати, щоб хтось не намагався Половчака вивезти будь-яким чином за кордон. Департамент справедливости висловив побоювання, що з боку сторонніх чинників можуть бути спроби вивезти Половчака й тому треба було заалярмувати всі пункти переходу границі. Наказ цей обов'язує аж до остаточного рішення компетентними судовими чинниками дальшої долі Половчака.

Володимир Половчак

Як відомо, Михайло і Анна Половчаки, батьки Володимира і його старшої сестри Наталії, виїхали несподівано до Совєтського Союзу і там не в Україні, а в Москві справили їм „державне" прийняття з музиками, лімузинами, світлинами в пресі, інформацією в радіо і телевізії тощо.

Справу В. Половчака у тому часі було передано із суду для малолітніх до апеляційного суду стейту Іллиной для остаточного рішення: віддати Володимира під опіку батьків чи дозволити йому жити в ЗСА під опікою родичів. Два тижні тому апеляційний суд вирішив справу в користь батьків і тих, які такої видачі вже від самого початку домагалися.

Гарві Ґросмен, адвокат Американської унії громадянських свобід, заявив кореспондентам: „ми тільки змагалися за об'єднання родини". При тому він, — як інформують чикаґські газети, — кожного разу коли кореспонденти згадували Совєтський Союз, взагалі не реаґував, або оминав відповіді на поставлені питання.

Оборонці В. Половчака передали справу свого клієнта, за яким свого часу заступався також Департамент справедливости, до Найвищого стейтового суду. Постає тепер питання: чи В. Половчак може свобідно порушуватись у цій демократичній країні? Адвокат Юліян Куляс заявив кореспондентам, що він „нічого не виключає, бо совєтські чинники є здібні на все". Тому оборонці Володимира внесли формальне прохання до Департаменту справедливости, щоб він видав зарядження усім членам Служби іміґрації і натуралізації, що жадна інстанція ЗСА не має права без відома цього Департаменту видати силою В. Половчака, ані родичам, ані совєтським чинникам. Тепер Департамент справедливости дав таке зарядження.

Сам В. Половчак коротко зустрівся з кореспондентами, але на рекомендацію адвокатів, не говорив нічого про останнє рішення апеляційного суду. Він тільки відслонив свій жакет і на сорочці Володимира кореспонденти прочитали: „Я щасливий, що я в Америці". Фотознімка з таким написом появилася опісля в багатьох газетах.

Продовжуватиметься реєстрація до військової служби

Вашінгтон. — У відповідь на совєтську збройну інтервенцію у Афганістані в грудні 1979 року тодішній президент ЗСА Джіммі Картер зарядив переведення реєстрації молодих чоловіків до військової служби. Ціллю того зарядження було з одного боку підкреслити обурення Америки черговою збройною інвазією СССР на мирну країну, а з другого — підготовити ЗСА на випадок воєнної загрози. Рональд Реґен, який тоді вів передвиборчу кампанію, виступав проти обов'язкової реєстрації й зобов'язався відкликати її, якщо він буде обраний президентом.

Одначе міжнародна ситуація після того так загострилася, що президент Реґен мусів змінити своє становище у цій справі. Він продовжив реєстрацію молоді до військової служби й пояснив це так: „Ми живемо в небезпечному світі. У випадку майбутньої загрози для нашої національної безпеки, реєстрація може заощадити шість тижнів у мобілізуванні людських резервів. Але не забуваймо: продовження мирної реєстрації не є передвісником повороту примусової військової служби. Такої наглої потреби тепер немає". Таким чином Президент відкликав своє попереднє становище у цій справі.

Закон про реєстрацію вимагає від кожного молодого чоловіка 30 днів після закінчення 18-го року життя зареєструватися у призначеному для цього уряді. За відмову реєстрації винен може бути покараний п'ятьма роками тюрми, або 10,000 долярів грошової кари.

Проти продовження реєстраційного обов'язку зразу виступили різні суспільні елементи, а в першу чергу Американська унія громадянських свобід. Унія ця масова організація найбільш доктринерських лібералів елементів американського суспільства, устами свого правного дорадника Дейвида Ландава засудила президента Реґена, заявивши, що „сьогоднішнє рішення Президента є несовісне".

ЧЛЕНИ АМЕРИКАНСЬКИХ ЮНІЙ, КОНТРАКТИ праці яких мають бути цього року обговорювані й наново підписувані, а яких є понад 4,5 мільйона, мусітимуть розв'язати цілий ряд незвичних і дотепер у їхній праці небувалих питань. На першому місці серед тих питань є підвишка заробітних платень та різних додаткових привілеїв, зокрема пенсій, опіки над здоров'ям тощо. Майже всі головні ділянки американського промислу знайшлися в стані застою, або навіть значного спаду і їхні керівництва вимагають від юній уступок. Досі юнії ніколи на уступки не годилися й не хотять тепер принципово годитися на те. Одначе в деяких випадках з питанням заробітної платні та інших коштів продукції зв'язане дальше існування поодиноких фірм, навіть таких могутніх, як автомобільні, чи інші. Так само юнія водіїв, яка належить до найсильніших у ЗСА і нараховує понад 300,000 членів, стоїть перед тією проблемою. Нафтова промисловість знаходиться у вийнятково доброму положенні, але й у ній вимоги робітників зустрічають труднощі. У зв'язку з тим керівництво юній продовжило [illegible] пізніше залежно від потреби.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Десятиріччя Дня Солідарности

Цей рік, що розпочався ледве десять днів тому, рік 1982, є роком, у якому згадуємо десятиріччя масових арештів в Україні і восьмиріччя з дня, коли Вячеслав Чорновіл у січні 1974 року, вже перебуваючи другий рік за ґратами, проголосив голодівку і вислав у широкий світ заклик до всіх українців відзначувати день 12-го січня як День Українського Політв'язня — День солідарности з ув'язненими політичними інакодумцями, культуротворцями, борцями за національні й людські права в нелюдському СССР — новітній тюрмі народів.

Цього 12-го січня, що припадає на вівторок, Вячеслав Чорновіл — найчільніший наш правозахисник, десятий раз голодуватиме і протестуватиме, добиваючись у людожерського КҐБ трактувати політичних в'язнів так, як їх трактувати повинні в кожній країні, яка називає себе цивілізованою країною. Він знає, що не доб'ється цим протестом полегші собі особисто, але йому — не про нього особисто йдеться. Йдеться йому про те, щоб над іншими в'язнями, що їм ність числа в совєтських тюрмах і концтаборах, не розпадалася найбрутальніша кара. І знаємо ми, що Чорновіл у тому відношенні дуже послідовний і успішний.

Через його ініціятиву, його День Солідарности, у світі знають краще про совєтські зловживання правом, про совєтське кривосуддя, і Москва хоч нехоч стримується від такого шалу й розгулу кагебівського, як це було за Сталіна і Берії. Чорноволову заслугу в цьому відношенні не можна переоцінити, як і його правозахисну боротьбу, він бо розпочав перший голосні протести, коли оборонив перших „двадцять злочинців", даючи їх портрети в його книжці, епохальному творові — „Лихо з розуму", написаній відразу після відновлення волі-відлиги, яка подарувала Україні й світові „українське диво" — шестидесятників. За цей твір, знав Чорновіл, що його „по голівці не погладять", що і йому прийдеться ступити на хресний шлях, але він не лякався тоді, не лякається і сьогодні.

І, о диво! — таких як він є більше. Він не осамітнений.

Сама дійсність в Україні така, що на брутальний тиск окупаційного режиму мусить з протестом реагувати чесна людина, якою дорогою б ціною не довелося платити потім за свій крок в обороні національної чести, в обороні людської волі, в обороні ближнього. Їх є чимало, що здатні на шляхетний християнський порух заступитися за покривджених.

Це люди такі, як Чорновіл. Для них жити — це значить жити вільно і добиватися волі для свого народу. Колись їх називано героями або святими, а тепер називаємо ми їх правозахисниками. І ось цього 12-го січня і два дні перед тим, 10-го — в неділю, ми всі, по вільних країнах розсіяні, згадували це десятиріччя — десятиріччя масових арештів і восьмиріччя проголошення Дня Солідарности з політв'язнями українцями у надії, що наша молитва, пістголодівка і акції на користь ув'язнених наших земляків відгомоном голосної луни повернуться на рідні землі та в місця їхнього ув'язнення в Сибір і дадуть знати правозахисникам, що ми не забули про них, ані про ті ідеали, за які вони борються.

Володимир Душник

ХОРВАТСЬКІ ТЕРОРИСТИ ПРО ТЕРОРИЗМ СВОЇХ ЗЕМЛЯКІВ

Дня 8-го грудня 1981 року відомий нюйоркський консервативний щоденник „Нюз Ворлд" помістив на своїх сторінках статтю хорватського націоналіста Златка Пемпера.

Пемпер пише, що в часі поміж 1918 і 1941 роками, монархію у Югославії знищили внутрішні непорозуміння і конфлікти.

Нинішня Югославія втримується силою тайної поліції і армії, не зважаючи на це, що комуністи раз-у-раз проголошують, що Югославія — це країна працюючого народу об'єднаного в братерстві союзу братніх народів". Хоча Тіто „боровся проти капіталістів", проте він створив „комуністичну буржуазію" та став „комуністичним капіталістом", — твердить Пемпер.

Після смерти Тіта справи погіршилися до тієї міри, що замість одного Тіта, сьогодні в Югославії є аж „дев'ять малих Тітів", що творять так званий колективний провід. Цьому проводові, проте, неможливо врятувати країну від економічного банкрутства, Югославія бо живе виключно із закордонних позичок.

Теперішній югославський уряд, — пише З. Пемпер, — це державна система, що існує завдяки масовому підкупству, хабарництву, крадежі та обмані. Народи Югославії певні одного: що їх чекає ув'язнення або втрата життя, якщо вони систематично поборюватимуть зловживання і його тиранію.

Намагаючись втримати комуністичний режим, або інакшими словами — „нову клясу" комуністичних диктаторів, доконано великих злочинів. Продовження існування цієї системи загрожує цілковитою знищенню менших народів, які входять до Югославської федерації, в якій найчисленнішим народом є хорвати. Автор пише, що від час війни партизанські відділи Тіта змасакрували майже четвертину хорватського народу, а майже половина хорватського народу виемігрувала за кордон, залишаючи майбутність хорватської нації під знаком запиту (автор не згадує, що під час останньої війни хорватські усташі вимордували сотки тисяч сербів — В. Д.)

Автор закидає сербській більшості, що в проводі комуністичного уряду Югославії вона заводить процес примусової денаціоналізації, щоб виростити один „югославський народ" (порівняйте русифікацію неросійських народів СССР — В. Д.).

Цим самим, автор твердить, — що боротьба хорватів за повну незалежність — оправдана і конечна. Проте, — пише він, — „тероризм, яким часто користуються, щоб проявляти боротьбу хорватів за самостійність, є найбільш злудною формою цієї боротьби, бож рука тероризму сягає й інших країн, вбиваючи невинних осіб. А люди повинні вести боротьбу за власну незалежність, на своїй власній рідній землі, що її окупував наїздник, як також народ, що стремить до незалежности, мусить мати свою власну територію. Тільки шляхом зорганізованої боротьби всього народу поневолена нація зможе здобути свободу і самостійність. Кров невинних не може заплямити боротьби за незалежність Хорватії, — твердить автор цієї статті.

На закінчення З. Пемпер пише: „На протязі довгих сторіч, хорватські борці були людьми великої чести. Нам треба ізолювати терористів. Якщо це ми зуміємо осягнути, здобудемо міжнародне визнання і підтримку.

Іван Лико

„ЛЕМКОВЄ"

Під заголовком „Лемковє" появилась стаття, Мацея Козловского, в польському тижневику „Солідарносьць" ч. 20, з 14-го серпня 1981 року, в якій автор розглядає питання насильного виселення лемків з їхньої землі, та з їхнього сучасного положення у Польщі.

У загальному, названа стаття є безсторонним насвітленням ганебної дії виселення лемків, та незавидних умовин ще й теперішнього їхнього життя на вигнанні, та й тих, які повернулися на Лемківщину.

Це хіба вперше на сторінках польської преси, в так прихильному тоні, видвигнено справу лемківської трагедії. Лихо у цьому, що до питання національности лемків автор підходить тенденційно і зовсім фальшиво, але про те в дальшому.

Статтю „Лемковє", М. Козловскі починає неначе мottом, яким є вийняток поезії „Лемко на суді" — Павла Стефанівського, поета і громадського діяча в Польщі: — „Чи ти був в лісі? Говори ж!.. Так, чи ні? Так, високий суде. Там є мій дім. Ліс".

У короткому розгляді лемківської проблеми, починаючи питанням національної приналежности лемків, Козловскі подає коротку характеристику населення Лемківщини, цитуючи м.ін. Вінцентого Поля, з опінією якого „погоджувались також сусіди", який про лемків говорив як про „незвичайно справедливих людей", яких не зламала віковая неволя. В ході Другої світової війни і німецької окупації не повелись спроби створення з Лемківщини т. зв. „Лемкенфольку" на взір „Гуралєнфольку". Лемківщина пережила окупацію, решта країни, в жаху, під терором, в боротьбі...", але не виреклась своєї національности.

Коли — у висліді умови про репатріяцію, підписаної між урядом УССР і Польським Комітетом Національного Визволення, восени 1944 року почалось т.зв. „добровільне" переселення українців з Польщі, в тому із лемківської землі, в підсовєтську Україну, лемки шукали будь-яких причин, щоб уникнути виселення, та не мали заміру добровільно залишати рідних земель, про що й звітували польські уповноважені до справ евакуації. Згідно умови репатріяція мала бути добровільна, в практиці це різно виглядало, — делікатно висловлюється Козловскі. Та, ми, лемки, пам'ятаємо зміст і суть слова „різно", бо воно тоді було усобленням поняття ляку, жаху, насильства, терору, грабежів, згарищ і ганебних вбивств, безборонних невинних наших людей, доконаних різними польськими бандами, у тісній співпраці з бандитами большевицьких переселенчих комісій. Коли добровільне переселення у підсовєтську Україну завело сподівання Москви і Варшави, польський комуністичний уряд, під претекстом конечности ліквідації УПА, доконав найбільш злочинного акту супроти своїх громадян - українців, а зокрема уродженців Лемківщини.

Ярослав Гайвас, у статті „Солідарність" про лемків" (Свобода ч.ч. 186 і 187, з 2-го і 3-го жовтня ц.р.) висловлює зовсім слушний погляд, що „прогнання лемків з їхніх прадідних земель польською владою, ... належить до найбільших злочинів..." Вповні погоджуємось з такою опінією, але якщо прогнання лемків належить до найбільших злочинів, то до якої категорії кваліфікуються масові морди, доконані в сорокових роках, деколи бандами польських грабіжників, а в більшості — відділами польської реґулярної армії, під командою як польських, так і комуно-московських старшин? Наприклад: Завадка Мороховська, Павлокома, Волковия, Вислік Великий, Синява, Карликів, Прибишів, Малковичі, Піскоровичі та цілий ряд інших сіл Лемківщини і всього українського Закерзоння.

Щоправда, М.Козловскі твердить також і таке; „Напевно жорстокостей допускалися особливо здесперевані, які не могли погодитись з програною і цілковитим фіяском своїх політичних плянів українці з УПА". Невже ж, Козловскі нічого не чув про ганебні вчинки і жорстокості, особливо тих, що хочуть панувати над іншими — польських військових одиниць, що так самовпевнено ставить крапку над „і"? Все таки, обговорюючи питання насильства над лемками, не знаходить оправдання. Між іншим він каже; „Одначе, чи навіть найбільші жорстокості лісових відділів (УПА - І.Л), завзятість боротьби, можуть оправдати застосування, супроти цілого невільського населення тих теренів, збірної відповідальности. Чи примусове переселення — доконане, не зважаючи на врочисті запевнення уряду, що ці українці, які,як батьківщину, обрали Польщу, користатимуть з усіх горожанських прав, державної опіки — можна оправдати конечністю ліквідації розбитих вже прецінь куренів УПА? А особливо, охоплення акцією „В" теренів Лемківщини, в тому також і тих, куди відділи УПА ніколи не дійшли, не можна назвати інакше як особливим безправ'ям, незалежно бо від інтенцій, треба засудити кожне переслідування невинних людей, з приводу їхнього віросповідання, етнічної приналежности, чи мови".

Переслідування невинних людей в Польщі, а особливо українців, відбувалось в минулому і відбувається в сьогоднішній день, в обороні чого стає стаття у „Солідарносьці", хоча покищо ще самих лемків, що є променем надії на покращання українсько-польських взаємин. Але, спроба оборони прав лемків спирається на фальшивому підході до питання їхньої національности, бо ми не-„русини", не „лемки", чи „куртаки", але таки українці.

Вчені по сьогоднішній день, — починає свою статтю М.Козловскі, — сперечаються; „Звідки прибули? Як закваліфікувати їхню мову? Чи вони є нацією, чи ні?

Виходячи з заплутаного розумування, автор дальше твердить; „Лемки — це „русини", які ніколи не вважали себе частиною України". Або, покликається на Вінцентого Поля, який каже: „Люд цей, який звав себе „ми руснаки", називав „чуганьками", або „куртаками".

Самий Козловскі твердить таке: „Знають одне: є лемками і за те, що хочуть ними залишитись, від кількадесяти років стрічають їх кривди, шикани, переслідування".

Як лемкові, — читаючи таку плутанину, — не міститься в голові, що під кінець XX століття може такі думки висловлювати людина, допис якої в загальному, стоїть на рівні вищому за пересічний, якщо йдеться про стилістику та спосіб висловлювання думки — І.Л)? Отже, насувається припущення, що така плутанина є цілеспрямованим перекручуванням історичної правди, з метою ділити українців на племінні групи, згідно старовинної польської колонізаторської політики, і все ще живучого польського шовінізму у свідомості більшости поляків.

(Продовження буде)

З господарського життя

Серія великих господарських клопотів СССР, до яких долучилися події у Польщі, що вимагають від Москви додаткових готівкових резерв, викликали потребу продавати золото в багато більшому розмірі, як це було дотепер. У 1980 році Совєтський Союз продав на світових ринках 90 метричних тонн золота, а в 1981 році коло 200 тонн. Така маса золота на світових ринках мусіла викликати чималу знижку його ціни. В існуючому міжнародному напруженні ціна золота повинна була швидко зростати й на те розраховували різні великі міжнародні спекулянти. Одначе маса золота, кинена Москвою на ринок, навіть у теперішній непевній ситуації викликала знижку його ціни. Найбільший у світі лондонський ринок золота виявив спад ціни до 395 долярів за унцію, коли в тому самому часі рік тому і в багато спокійніших умовах ціна унції виносила 580 долярів. У ближчому часі передбачується дальшу велику подачу совєтського золота, бо, як подав у свому офіційному звіті Банк Англії, найбільш міродатне джерело у тих справах, совєтські девізійні резерви впали під кінець 1981 року до 3,6 більйона долярів, а в тому самому часі 1980 року вони виносили коло дев'ять більйонів долярів.

Керівництво найбільшої світової нафтової фірми Екзон повідомило, що уряд Лівії погодився заплатити їй відшкодування за устаткування та запаси товарів, що їх залишила ця компанія у Лівії, після її резиґнації з активної господарської діяльности на терені Лівії. Спершу лівійський уряд відмовлявся заплатити відшкодування й видав у цій справі публічний комунікат, що фірма Екзон не виконала своїх контрактових зобов'язань і мусітиме взяти на себе всі шкоди, які виникнуть з її резиґнації. Одначе, після довших переговорів з представниками фірми, уряд Лівії погодився заплатити їй відшкодування. Зате фірма Екзон погодилася відступити свою власність на терені Лівії лівійському урядові по ціні значно нижчій, як фактична вартість.

Уряд КНР несподівано обнизив мито на ввіз 149 родів сировців, півфабрикатів і виробничих машин та знарядів. Знижкою охоплені всі ті товари, що їх Китай найбільше потребує для своєї господарської розбудови. Серед тих товарів є будівельні матеріяли, гума та всі засоби потрібні для продукції нафтової ропи. З другого боку КНР піднесла мито на товари, менше потрібні у господарській розбудові країни. Висоти обнижок не подано, як і не подано підвишки мита у випадках, де вона матиме місце.

З кіл американської сталевої індустрії, як також з незалежних дослідчих інституцій повідомляють, що ця індустрія зазнає цього року дальшого спаду своєї продукції, а в зв'язку з тим матиме більше фінансової втрати. Впало запотребування сталі в автомобільній індустрії, в будівництві, в виробництві домашнього устаткування. Передбачено, що в 1982 році продаж буде ще нижчою. Не зважаючи на те, ціна сталі піднесеться і цього року. Минулого року ціна сталі піднеслася на 11 відсотків на внутрішньому американському ринку, а цього року піднесеться згідно з передбачуваннями на коло 7 відсотків, якщо не зайдуть непередбачені зміни. Підвишка ціни в часі обнижки попиту й продукції — це аномалія зовсім нової ситуації на ринку, коли сильні фірми мають змогу всупереч ринковим тенденціям маніпулювати цінами відповідно до своїх потреб. Цілий ряд економістів засуджує це, вважаючи, що така маніпуляція руйнує ринковий механізм, створює хаос і в остаточному результаті розкладає ринкову господарку взагалі та таким чином послаблює пануючу на Заході вільну господарську капіталістичну систему.

У важкій конкуренційній боротьбі між двома промисловими гігантами ЗСА — нафтовою компанією Мобіл і сталевою компанією Ю. С. Сталь — за право купна нафтової компанії Маратон остаточно перемогла Ю. С. Сталь, найбільший у світі сталевий концерн. Ю. С. Сталь запропонувала компанії Маратон 6,2 більйона долярів і на тій базі дійшло між ними до згоди. Контрольні державні чинники акцептували той продаж. Нафтова компанія Мобіл подала справу до Найвищого суду ЗСА, пропонуючи від себе 6,5 більйона долярів. Апеляція до Найвищого суду є проти рішення нижчої судової інстанції, яка на базі антитрестового закону визнала купно нафтової спілки Маратон нафтовою спілкою Мобіл — протизаконним.

Дотеперішні банкові закони в ЗСА забороняли банкам відкривати свої філії поза стейтами, в яких вони чартеровані, з метою приймання депозитів від консументів, а також викуповувати у власних стейтах ощадностевопозичкові банки і товариства. Останні роки принесли величезні зміни в умовах грошової господарки країни, багато ощадностево-позичкових інституцій опинилися у великих клопотах і через те держава мусить створити для них умови праці й заробітків, а крім цього у випадку потреби ширші можливости викупу багатшими в фінанси банками.

Володимир Боровський

ГОЛОС В'ЯЗНІВ З АМЕРИКАНСЬКОЇ АМБАСАДИ В МОСКВІ

II

Примирення Бога зі сатаною не пощастило осягнути, а навпаки — християн розділили на пшеницю і кукіль і тепер все очікує на скорі жнива. Це наш погляд на реєстрацію християн в СССР.

Що ж тепер діється після реєстрації? Як ті, що вже зареєструвалися пояснюють цей факт? Вони кажуть: „Ліпше мати обмежену релігію, як ніяку!..." таким арґументом Шатров, Бичков, Жидков і інші пояснюють чужинцям причину своєї реєстрації. У цей спосіб нереєстрованих християн лишається все менше і менше. Їх уважають ненадійними для побудови совєтського суспільства. Їх не пускає комуністична партія в поїздку за кордон, бо їхнє місце в таборі, лічниці для умовохворих, тюрмі, коротенький час життя з ріднею на волі і знову в'язниця... Згідно зі совєтськими законами вони вважаються фанатиками... про них совєтська преса не скаже правди. Це люди, які мають ді дна з безконечними життєвими труднощами і очікують дня смерти, як дня свого визволення від горя. Вмираючи, вони впокояться від своєї праці, а їхні вчинки йдуть слідом за ними. (Відкриття 14, 13).

Коли християнство йде на спілку з марксизмом, то Бог відходить від таких християн і їх попереджує: „Не ходіть у жадному ярмі з невірними, бо яке товаришування праведности і беззаконня, і яка спільність світла з темрявою? Яка ж згода з Веліялом?" (2 Кор. 6, 14-15). З цього видно, що Бог не наказував пастирям об'єднувати Церкви з марксизмом, але звіри самі задля свого добробуту постановили, що ліпше бути в лавах ворогів Бога, як в лавах оборонців Його. „Я не посилав їх", каже Господь". (Єрем. 14, 14). „Бо пастирі поставали безглуздими й не питали про Господа, а через те були й їх поступки нерозумні, та й стадо їх іде в розсипок". (Єрем. 10, 21). „Бо час уже розпочати суд від дому Божого, а коли він січнеться спершу з нас, то який кінець буде тих, які противляться Божій Євангелії/")І Петра 4, 17). „Тому то тепер промовляє Господь: „Верніться до мене всім серцем своїм, і постом святим, і плачем та риданням! І деріть своє серце, а не свою одіж, і наверніться до Господа, Вашого Бога, бо ласкавий Він та милосердний, довготерпеливий та многомилостивий, і жалкує за зло! Хто знає, чи він не обернеться та не пожалує". (Йоіла 2, 12-14).

Це наше побажання до реєстрованих Церков".

Четвертий лист — це також лист всієї родини Ващенків з дня 24-го серпня і він звернений до християн різних віровизнань Заходу. В ньому рівнож порушено справу примусової реєстрації Церков у Совєтському Союзі. В ньому, між іншим, пишеться: „Прийшов час для Заходу підійти до питання виразно, кого він підтримує? Реєстрованих чи нереєстрованих християн у Совєтському Союзі?

Якщо вас турбують переслідуванням християн, то ми маємо на думці інших християн, а не тих, які їздять до вас у гості і тарабанять вам про віросповідну свободу в комуністичних країнах, про чудові молитовні доми і так те, як держава турбується про них.

Нереєстрованих християн і тепер мучать, забирають їх у в'язниці та лікарні для умовохворих. На жаль, Захід дотепер не вирішив, кого йому підтримувати? В совєтському суспільстві ворогом є імперіялізм, який підтримує різні віросповідання, якщо йдеться про суть справи, то цей імперіялізм мусить бути ворогом і для реєстрованих християн, які під покришкою миротворців приїздять у Ваші країни, і під цією маскою миротворців вони приходять до Вас саме тоді, коли це потрібне для Кремля, бо вони його раби.

Та який може бути мир з цією країною, що пролила потоки невинної крови? Ні, дорогі приятелі, надходить кінець усякому беззаконню. А це все станеться за те, що совєтська влада переслідувала і переслідує тепер тих, які стоять рішучо за виконування Закону Божого, а самопевний Захід ще не вибрав кого вважати ошуканцями — реєстрованих чи нереєстрованих?

Щобільше, зі Заходу їдуть сюди в СССР, нібито християни, і допомагають намовляти тут християн, щоб вони таки реєструвалися. Чи це ваш бізнес? Чому ви допомагаєте компартії добивати вже і без цього майже знищених нереєстрованих християн? Реєстрація — згідно з причтою Христа, це в'язання кукілю в снопи.)Матв. 13, 24-30).

Уже розпочався суд з Дому Божого. Вже ведуть на ешафоти перших послідовників Христа, а в найближчий час це буде робитися у великих розмірах, а ви всі очікуєте великого пробудження в Росії. Ні, тепер настав час складати іспити! А як хтось із західніх християн бажає говорити щось проти невтронної бомби, то нехай спершу не забуде сказати про пригнічених в'язнів сумління, які перебувають у в'язницях і лікарнях для умовохворих, які просять у Бога смерти, навіть якщо б вона прийшла від цієї невтронної бомби. Ті мученики, які вже відійшли з цього світу, питаються у Бога: „Доки, Владико святий і правдивий, не будеш судити і мстити за кров нашу над тими, що домують на землі." І дано кожному одіж білу, і сказано їм, щоб впокоїлись ще малий час, доки не доповнять (числа) слуги-товариші їх, і брати їх, що мають бути вбиті, як і вони". (Об'явл. 6,10-11). Повище сказане є причиною, що варто подумати над тим, з кого буде набране це число, з реєстрованих чи нереєстрованих, яких уже переслідують?

Нехай Бог допоможе вам зробити належний вибір і не боятися боронити правду, якою є Сам Бог.

П'ятий лист — це відкрите звернення з дня 31-го серпня 1981 р. вдови Олександри Федотової, матері засудженого 28-го липня 1981 року списка євангельських християн-п'ятидесятників РСФСР — Івана Федотова. В цьому листі, вона між іншим, пише: „Мені тепер 74 роки. Мій чоловік загинув у перших днях Другої світової війни і я залишилася одна з трьома дітьми. Іван був старший, йому було тоді 12 років. Тяжко все описати, що мені прийшлося пережити і перемучитись у ті тяжкі й довгі роки. Моїм дітям зарану прийшлося починати працю. Іван це почав вже в 16 років. Не було на нього ніяких нарікань під час його служби в балтицькій фльоті. В ті роки я пізнала живого Бога, і коли Іван приїхав у відпустку, я йому розказала про моє нове життя в Христі. Іван зразу зацікавився тим і сам рішився йти за Христом. Повернувшись з відпустки, він сам почав свідчити іншим про спасіння в Христі. Цей місіонерський дух ніколи не залишав його в житті та сослуженні.

Відбувши військову службу, Іван почав активну працю на ниві Божій в Московській громаді християн євангельських віри-п'ятидесятників. Божий вогонь почав розгорятися по Москві і всіх передмістях. Багато душ знайшли спасіння і радість у Христі. Атеїстичній владі це не подобалося. Його було арештовано і на підставі фальшивих обвинувачень засуджено на десять років ув'язнення в таборах. Але й там у північних таборах Іван залишився тим, ким він був на свободі. Не раз його карано за проповідь Євангелії в таборах. По його звільнені з табору його часто звільняли з праці, а коли побачили, що й тут Церква почала розростатися, то його засудили другий раз на три роки".

По цьому він це був засуджений третій раз. Основна вина підсудних (з ним був це засуджений проповідник В. Мурашкин) в цьому випадку була в тому, що вони не схилили голови перед державним атеїзмом і відмовилися зареєструвати свою Церкву, тобто вповні підпорядкувати Церкву безбожникам.

Дорогі Християни! Прошу вас послухайте голосу благання матері-вдови і просьби брата-інваліда. Скажіть своє слово за мого сина, якого засудили ще на п'ять років таборів суворого режиму. Він хворий на серце і пропуклину, які він набув через тяжкі роботи в таборах. Просіть, звертайтесь до нашої влади, щоб вони звільнили Івана. Моліться за в'язнів у Христі! Бо все, що ви зробили для нас — оцих малих, ви зробите це для самого Христа і не втратите своєї нагороди!"

Шостим інформаційним матеріялом тут є долучений пресовий комунікат, під заголовком: „Замкнений суд із зачиненими вікнами".

У ньому докладніше інформується про суд над єпископом І. Федоровим і проповідником В. Мурашкиним в місті Малоярославці, Калузької області, про що вже згадувалося в попередньому листі. Між іншим там пишеться: „Час розпочаття суду тримався в тайні до останньої хвилини. Навіть своякам підсудних не знали, коли він почнеться. І хоч приятелям і своякам підсудних в останній хвилині було сказано, що суд має бути відкритий, то він в дійсності відбувався за зачиненими дверима.

(Продовження буде)

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-ий поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 15-го січня 1982 року, о год. 7-ій веч.

РОЗВАГОВИЙ ВЕЧІР

з багатою і різноманітною програмою, в якій беруть участь:

Актори Українських Театрів:
ІВАННА КЛИМОВСЬКА .... **монологи „Пані Язичинської"**
ЯРОСЛАВ КЛИМОВСЬКИЙ .... **гумористична поезія, конферансьє**
і Жіноче Вокальне Тріо Осередку СУМА в Ню Йорку „ЧЕРЕМШИНА"
при фортеп. супроводі Юрія Фурди

83-ій Відділ СУА в Ню Йорку
сердечно запрошує Вас і Ваших дітей на

ЯЛИНКУ

яка відбудеться **в неділю, 17-го січня 1982 р., о год. 2:30 по пол.**
в залі школи св. Юра, 215 Схід 6-та вул. в Ню Йорку, Н. Й.
В ПРОГРАМІ:
„РІЗДВО ОЧАЙДУШКІВ" — пера ОЛЬГИ ГАЄЦЬКОЇ, у випровадженню МАРТИ ДАНИЛЮК. Хореографія — ДАРІЇ ҐЕНЗИ. Музичне оформлення — СТАНИСЛАВ КОСІВ. Сценічне оформлення — ТАРАС ГІРНЯК. Участь беруть діти школи св. Юра.

Після програми — ЗАБАВА, БУФЕТ, ВИГРАШІ.
Вступ: діти і молодь $1.00, дорослі $2.00.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.
запрошує Українське Громадянство соборно відзначити річниці проголошення

САМОСТІЙНОСТИ Й СОБОРНОСТИ УКРАЇНИ в 1918 і 1919 РР.

в неділю, 24-го січня 1982 р.

— **молитвами в Церквах, а зокрема ж масовою участю в Архиєрейській Божественній Літургії в Українському Католицькому Митрополичому Соборі Непорочного Зачаття о год. 10-ій рано та в Божественній Літургії в Українській Православній Катедрі св. Володимира о год. 10:30 рано; як і**
— **масовою участю в**

СВЯРОЧНІЙ АКАДЕМІЇ

о год. 3:30 по пол., в авдиторії ДІВОЧОЇ ГАЙСКУЛ
при Брод і Олни вулицях, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.

— **Участь беруть:**
- Проф. д-р ПЕТРО СТЕРЧО, Голова Відділу УККА .... Відкриття
- Проф. д-р ЮРІЙ СТАРОСОЛЬСЬКИЙ, Начальний Пластун .... Святочне Слово
- НАТАЛКА КОВАЛИШИН .... Рецитація
- Чоловічий Хор „ПРОМЕТЕЙ" з Філядельфії,
  МИХАЙЛО ДЛЯБОГА — диригент
  ІРИНА ПЕЛЕХ — акомпаньямент
- Представники молодечих організацій відчитають уривки з Універсалів.
- Будуть відчитані відповідні проголошення урядових чинників.

— Представників ветеранських, молодечих і суспільно-громадських організацій проситься взяти участь з прапорами в обидвох катедральних храмах, а все Українське Громадянство і спеціяльно молодь проситься взяти участь у святочній академії.
— Квитки вступу на академію проситься набувати в передпродажі в канцелярії Відділу УККА, при 5004 Олд Йорк Ровд, і в українських крамницях Марії Ганусей, П-ва Лукасевичів, „Космос", „Оріон" і „Фантазія".

Відділ Українського Конґресового Комітету Америки
у Випані, Ню Джерзі — Моріс Ковнті
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

ВІДЗНАЧЕННЯ 63-ої РІЧНИЦІ ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

відбудеться
в неділю, 17-го січня 1982 року, о год. 4-ій по пол.
в українській католицькій церковній залі у Випані, Н. Дж.
В ПРОГРАМІ ПЕРЕДБАЧЕНО:
Чому Четвертий Універсал? .... Ред. ВАСИЛЬ ПАСІЧНЯК
Річниця Незалежности .... П-ні Н. СВІТЛИЧНА
Виступ ансамблю бандуристів „ГОМІН" під мист. кер. В. ЮРКЕВИЧА
Виступ учениць і учнів зі Школи Українознавства у Випані, Н. Дж.

Старше й молодше покоління жертводавців

Кеймбридж, Масс (ФКУ). — Часто в журбі за майбутнє ставимо собі питання, яким буде наше наступне покоління. Че з відходом старшої генерації заникне жертвенність серед людей українського роду? Чи завмре відновлювана щойно у своїх початках традиція меценатства?

Цими днями ми одержали коротенького листа: „В залученні чек на 1,000 долярів на фонд українських студій в Гарвардському університеті. Я - колишня студентка літніх курсів українистики в Гарварді, а тепер працюю адвокатом в Далласі, Тексас. Пересилаючи цей даток, хочу заохотити молодих професіоналістів до складання пожертв на Український Гарвард". (Наталія Анна Сидор). Це лист нової меценатки ФКУ молодого покоління — д-р Наталії Анни Сидор, батьки якої, д-р Павло і д-р Юлія Сидори із Ґлен Еллин Іллиной, стали меценатами ФКУ вже у 1968 році.

Серед молодшої генерації теж: д-р Адріян і Христина Сливоцькі, д-р Роман і Ліда Процики, д-р Віктор Рудь, Марта Шипикевич, д-р Богдан Балко, Юрій і Аніта Юрчишини, Ігор і Леся Макухи, д-р Андрій і Рута Ріпецькі.

Жертводавці того ж молодшого віку нараховується вже майже п'ятсот. А членами Товариства Приятелі Українського Гарварду (ПУК) стало майже 200 осіб молодшого покоління (вони вплачують річно членські вплати).

Цей ще покищо незначний відрух жертвенности українців молодшого покоління є все таки промінчиком надії.

А ось, дещо про старше покоління. Стефан Кулик з Бронксу, жертводавець починаючи ще з 1968 року, пересилаючи знову свою 100-долярову пожертву, пише, що ту суму зумів викраяти зі своєї пенсії. А на пенсії він вже 20 років, і ця пенсія є єдиним фінансовим джерелом покриття всіх його життєвих потреб. Але не відгукнутись позитивно на потреби Українського Гарварду сумління йому не дозволяло.

Новими меценатами стали: Юрій та Ірена Лаврівські, а жертводавцями ФКУ вони вже є від 1963 року, д-р Михайло і Галина Паламар жертводавцями ФКУ вони вже від 1968 року.

У меценатів ФКУ є повне зрозуміння, що встановлена в Гарвардському університеті, як інтегральна й повноправна його частина, українська наукова інституція (три катедри й інститут) потребує постійної підтримки. Потрібно грошових засобів для спеціяльних важливих проєктів. Ось, для прикладу: тепер розгорнуто працю для підготовки публікації з приводу 50-річчя жахливого Москвою створеного голоду в Україні 1933 року. В грудні 1981 року знову переслали 1,000-долярові пожертви: Йосиф й Анна Іванів, інж. Михайло Пежанський, інж. Роман Волчук, Олександер і Софія Скони, Володимир Денис, Іван і Марія Іскали, д-р Євген і Неоніля Стецьків.

По 1,500 долярів одержано від Дмитра Бобеляка та від Управи УНДому в Блекстоні, Масс.

Крім цього в місяці листопаді одержано дрібніші грошові датки від 83-ох жертводавців.

І так, спільними силами, дякуючи прихильності провідного прошарку нашої спільноти, успішно здійснюється реалізацію одного з найважливіших проєктів, забезпечується нормальні умови для розвитку української науки в Українському Гарварді.

Створено Кобзарський Кружок у Манітобі

В грудні 1979 року Осередок Української Культури й Освіти в Вінніпегу почав у співпраці з Українською Капелею Бандуристів з Дітройту, організовувати курси гри на бандурі. Через брак місцевих інструкторів спроваджено учителів капелі та інших визначних бандуристів на ці курси.

Курси виявилися дуже успішними та популярними. Від грудня 1979 до лютого 1981 року відбуто п'ять курсів включно з окремим курсом для заавансованих студентів, якими провадив маестро Григорій Китастий. В курсах взяло участь коло 25 осіб.

Побачивши, що зацікавлення кобзарським мистецтвом в Манітобі зростає, група студентів-учасників курсів створила окрему організацію для сприяння розвитку кобзарського мистецтва.

Тож в квітні 1981 року засновано Кобзарський Кружок Манітоби. З того часу Кружок організовує тижневі лекції, а також короткотривалі курси. Кружок скерував свою увагу на створення музичної бібліотеки та вишколення місцевих інструкторів. При кружку є ансамбль, який відбуває свої регулярні проби, підготовляє репертуар та виступає на різних імпрезах.

У цьогорічному літньому сезоні ансамбль мав дуже вдалий виступ на Фолкльорамі у павільйоні „Київ" та ряд інших виступів впродовж року.

Під час літа 1981 Кобзарський Кружок організував дуже успішний курс гри на бандурі, який відбувся в залі церкви св. Андрея від 20-го до 29-го липня.

В успішному під кожнім оглядом курсі взяли участь 32 курсантки і курсанти з Вінніпегу та інших місцевостей — Тиндер Бей, Портеж ля Прері, — що можна уважати поважною кількістю зацікавлених грою на бандурі. На закінчення курсу відбувся успішний виступ під умілим керівництвом Віктора Китастого.

Курс вели інструктори Юліян Китастий, Віктор Китастий та Марко Фаріон, члени Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка з Дітройту, а також Ліза Лукашенко та Леся Саведчук з Вінніпегу, які відбули інструкторські курси під проводом маестра Григорія Китастого

І так зацікавлення української молоді грою на бандурі довели до створення нової організації для плекання української музики гри на бандурі в Манітобі.

З приємністю можна ствердити, що зацікавлення кобзарським мистецтвом в Манітобі та в інших містах Канади зростає.

Петруся Щур

ПОЛІТИЧНІ СПОСТЕРІГАЧІ КАЖУТЬ, ЩО НЕ зважаючи на багато претендентів на становище сенатора з каліфорнійського стейту, яке включає також найстаршу дочку президента Роналда Регена Морін, основний „бій" відбудеться між двома кандидатами: посадником Сан Дієго Пітером Вилсоном, поміркованим, і конгресменом Беррі Ґолдвотером, мол., консервативним республіканцем.

Д-р МАРІЯ А. МАНАЦЬКА-ГУК
і діти
ЗИНОВІЯ, СТЕФАН і РОМАНА
з Різдвом пересилаємо святочні побажання нашій Родині і Приятелям та бажаємо ЩАСЛИВИХ СВЯТ і ЗДОРОВОГО ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, шоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Гуцульське Т-во Черемош у Філядельфії, Па.
запрошує всіх на

ТРАДИЦІЙНУ НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ

З ПРОГРАМОЮ

Субота, 16-го січня 1982 р., год. 8:30 веч.
Українська заля на Франкфорді
при вулицях: Ditman і Diston
Оркестра **Трембіта** *та* **Гуцульська музика**
Смачний і добірний буфет. Вступ: $8.00, студенти: $5.00
Столи на 10 осіб замовляти:
в п. Д. Федорійчука — 725-0429
або п. Марійнка Михайлюк — 324-8361

Студентська забава в Сиракюзах

Сиракюзи, Н.Й. Українська Студентська Громада ім. Луки Мішуги при Сиракюзькому університеті влаштовує забаву з метою підтримати програму українських студій у цьому університеті.

Програма безперервно провадить від 1959 року проф. д-р Яків Гурський і на сьогодні вона включає початкові й вищі курси української мови та літератури. Щоб забезпечити її розвиток і високий академічний рівень, потрібна фінансова допомога. Тому весь чистий прибуток із забави буде використаний на цю ціль.

Забава відбудеться в новій залі української православної церкви св. Луки (3290 Warners Road, Warners, N.Y.) в суботу 6-го лютого 1982 року, починаючи о год. 9-ій вечора. Гратиме оркестра „Іскра" з Ню Йорку. Вступ — 8 дол. від дорослих, 6 дол. від молоді.

Місцеві студенти подбають про нічліг для гостей з-поза Сиракюзів. У справах нічлігів слід писати на адресу: Marko Gudziak, 118 Highridge Drive, Syracuse, N.Y. 13215; або телефонувати на число (315) 478-7410.

МІЖ КНР І ЗСА НАСТУПИЛО ДАЛЬШЕ загострення відносин. Уряд ЗСА далі підготовляє висилку зброї на остров Тайван, який Пекін вважає частиною КНР. Пекінське радіо передало кількакратно урядовий комунікат, в якому гостро заатаковано Вашінгтон. Уряд КНР зобов'язався „до кінця рішуче протиставитися продажеві американської зброї для Тайвану. Такий продаж є одвертим і очевидним потоптанням суверенности Китаю над частиною його території". Світова, а в першу чергу американська преса, звертають увагу на рішучість і неуступчивість КНР у тій справі та на гострі слова вжиті в комунікаті. З того засоби масової інформації роблять висновок, що ЗСА близькі до такої висилки й тому Китай намагається гострими засобами припинити її. Так само засоби масової інформації висловлюють побоювання, що після тієї висилки зброї на Тайван, на що Уряд ЗСА має вже згоду Конгресу, наступить охолодження відносин між ЗСА і КНР, а може навіть почнуться заходи КНР і СССР до нормалізації відносин поміж ними.

В СУДОВОМУ ПРОЦЕСІ ПРОТИ ДАҐЛЕСА М. Шлектера, обвинуваченому у співпраці з лівійським диктатором Муамаммаром Каддаффі, оборонець Шлектера заявив, що він має докази на співпрацю його клієнта з американськими розвідчими чинниками. Адвокат Алвин Ескю заявив, що він відбув розмови з двома представниками Центральної Розвідчої Агенції в справі Шлектера. Крім тих розмов, як сказав адвокат, є різні документи в посіданні Сі-Ай-Ей, які вказують на те саме. Представниками Сі-Ай-Ей, які контактувалися з Шлектером, були Теодор Шеклі і Томас Клайнс. Вони потвердили, що 1976 і 1977 року вони були в контакті з Шлектером; він звітував їм про свою діяльність для і за гроші Каддафі, та його посередників. Шлектер тоді працював за посередництвом Едвина Вилсона, що й далі працює для Каддафі й перебуває на терені Лівії. Адвокат Ескю поінформував, що коли Вилсон вербував Шлектера до праці, то сказав йому, що він працюватиме на його фармі у Вірджінії. Щойно пізніше прийшли дальші пропозиції й функції.



З великим сумом повідомляю
Родину, Друзів і Знайомих,
що в суботу, 9-го січня 1982 року, у вечірніх годинах,
після недовгої недуги, упокоївся в Бозі,
мій Дорогий МУЖ

бл. п. о. Протоєрей
МИКОЛА УГОРЧАК

ЧИН СВЯЩЕНИЧОГО ПОХОРОНУ почнеться у вівторок, 12-го січня 1982 р., о 7-ій год. вечора в церкві св. Апостолів Петра і Павла в Мілвілл, Н. Дж. 08332 і в середу, 13-го січня 1982 р., о 10-ій год. ранку в тій же церкві і на парафіяльний цвинтар, згідно волі Небіжчика.

Всі похоронні відправи очолить Високопреподобний о. протопресвітер Віталій Коваленко в сослуженні Священиків Філядельфійського Даканату.

Засмучена Дружина —
ЛІНА УГОРЧАК з Родиною

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої і Незабутньої ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБУНІ

бл. п.
МАРІЇ ГОЛОВЕЙ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ і ПАНАХИДА

в суботу, 16-го січня 1982 р., в год. 10-ій ранку в церкві св. Володимира в Ґлен Спей, Н. Й.,
та Студіоні Кастель Ґандольфо;
та в неділю, 17-го січня 1982 року, о год. 4-ій по пол., в церкві св. Юра в Ню Йорку.

Про молитви в ті дні просять:
муж — МИХАЙЛО
доньки — ОРИСЯ САЛЯК і ДАРІЯ КЕКІШ з родинами

Субота, 16-го січня 1982 р., год: 9-та веч.
Заля Українського Народного Дому
в Ню Йорку, 140 Друга Авеню

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ — ВЛАШТОВУЄ

МАЛАНЧИН ВЕЧІР

Грає оркестра **„НЯКА" — Гірняка**
Буфет у заряді ВШАНОВНИХ ПАНЬ
Просимо резервувати столи в домівці УСК-у —
(212) 475-1340

Субота, 16-го січня 1982 року,
о год. 9-ій веч.
Авдиторія Школи св. Юра в Ню Йорку
215 Схід, 6-та вул.
В програмі забави — Новорічні побажання Голів вищеподаних організацій.

ОСЕРЕДОК СУМА ім. ген.-хор. ТАРАСА ЧУПРИНКИ і 2-ий ВІДДІЛ ООЧСУ в НЮ ЙОРКУ
влаштовують

ТРАДИЦІЙНУ НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ — МАЛАНКУ

На забаві гратиме популярна оркестра „ВОДОГРАЙ"
з новим репертуаром українських танків.
Столики на забаву просимо замовляти в Канцелярії Осередку СУМА на ч. тел.: (212) 473-3467
НА НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ СЕРДЕЧНО ЗАПРОШУЄТЬСЯ ШАНОВНЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО і МОЛОДЬ М. НЮ ЙОРКУ й ОКОЛИЦЬ!

Пластовий лещатарський табір



Учасники лещатарського табору в Ґленс Фоллс, Н.Й.

Ґленс Фоллс, Н.Й. (Ю. Ф.) — У п'ятницю ввечері, 25-го грудня 1981 року, до місцевого мотелю Лендмарк Мотор Ладж почали з'їздитися учасники 27-го пластового юнацького лещатарського табору, який організовує щорічно 16-ий Курінь УПС „Бурлаки".

Учасників вітав великий освітлений напис „Вітайте, пластуни", а на машті повівав український національний прапор, що його власник мотелю придбав з власної ініціятиви на весні в українській крамниці в Сейнт Пітерсбурзі, Флорида. Це вже п'ятий з черги пластовий лещатарський табір у цих приміщеннях. В цьому році він найбільш чисельний — в ньому бере участь 71 юначка, 56 юнаків та 18 членів проводу зі 16 пластових станиць ЗСА від Вашінгтону і Балтимору на півдні до Сиракюз і Гартфорду на півночі та Дітройту і Клівленду на заході. Комендантом табору є пл.сен. Мирослав Шарко, Бурл.; коменданткою юначок — ст.пл. Орися Ганушевська, Чортопол.; бунчужним — ст.пл. Марко Ґудзяк, бунчужною юначок — ст.пл. Роксоляна Волосенко, писарем — ст.пл. Борис Бакум, інтендантом табору є його головний організатор пл. сен. Володимир Гнатківський, Бурл.; таборовим лікарем — д-р Любомир Кузьмак. У дні 27-го грудня табір відвідала крайова комендантка пластунок пл. сен. Ірина Куровицька, Верх.

Після вечері комендант табору в короткій гутірці привітав учасників табору, подав інформації про рамовий порядок дня та заплановану програму табору, в якій побіч зайнять з лещатарства, учасники табору візьмуть участь у змагу за найкраще знання української мови та пісні. Першуни в цих змаганнях одержали нагороди, уфундовані українськими підприємствами „Аркою" та „Орхідеєю" в Ню Йорку та Товариством Українських Інженерів Америки.

Офіційне відкриття табору відбулося вранці в суботу, 26-го грудня. Після відкриття учасники поїхали автобусами на лещатарські терени Вест Мавтен. Там на машті теж повівав український прапор.

Учасники табору були поділені на групи після їхнього знання лещатарства і почали науку їзди під проводом професійних інструкторів. Наука їзди відбувалася щоденно від 10-ої до 11.30 години ранку та від 2 до 3.30 по полудні.. Решта часу до 4-ої год. по полудні призначена була на відпочинок та індивідуальне лещатарювання. З уваги на безпеку таборовикам невільно було їздити поодинці, вони їздили вдвійку або групами. Кожна група таборовиків, 10 до 12 осіб, мала свого опікуна, члена булави, який дбав про те, щоб таборовики були вчасно на усіх зайняттях, при автобусах, та допомагав їм, коли було потрібно.

В неділю після лещатарських зайнять таборовики взяли участь у Службі Божій, що її відправив для них о. В.Андрушків, який приїхав до табору помимо сильної снігової бурі. Учасники табору відвідали місцеву Вай-Ем-Сі-Ей (УМСА), де грали кошиківку і плавали, а ті з них, які привезли совги, совгались на льоду, який приготовив для них власник мотелю.

У середу, 30-го грудня 1981, після полудня на закінчення зайнять з лещатарства відбулися лещатарські змагання між учасниками табору в групах початківців, середніх та заавансованих лещатарів. Закриття табору відбулося у четвер вранці, 31-го грудня. Учасники одержали відзначки і посвідки відбуття табору та посвідки зложення пластових іспитів вмілости з лещатарства.

Після прощання в 11-ій годині ранку таборовики роз'їхалися домів, одні збірними автобусами до Ню Йорку, а потім далі автами, підземками, автобусами і літками, інші — автами зі своїми батьками, які по них приїхали.

Роз'їхалися, щоб знову зустрітись за рік на лещатарському таборі, а ще перед тим на Ювілейній Зустрічі у 70- річчя українського Пласту в серпні 1982 року.

Ще один професіоналіст

Так часто чуємо сьогодні: „Де наша молодь?" Старше покоління журиться долею української молоді, яку так рідко бачимо в рядах нашого організованого життя. Однак, є наша добра молодь. Вона покищо зайнята своєю наукою, здобуває освіту і звання, будує своє життя.

Мгр Роман Наум

Одною такою молодою українською людиною є Роман Наум, син Стефанії і Василя Наумів, свідомих, активних громадян українського організованого життя. П-і Стефанія — довголітня секретарка ОЖ ОЧСУ в Асторії, Василь культурно-освітній і організаційний референт 35-го Відділу ООЧСУ в Асторії. Свою працю подружжя Науми віддали на виховання двох синів Романа і Тараса. Від наймолодших років виховували своїх дітей в українському дусі, вливаючи любов і пошану до всього, що українське; такими залишилися їх сини по сьогодні.

Роман народився 4-го червня 1953 року в Ню Йорку. Початкову освіту закінчив в Академії св. Юра в Ню Йорку, до якої почав ходити від садочка, й учащав впродовж дев'яти років. З великим успіхом закінчив середню освіту Стайвесенд гайскул в Ню Йорку, де продовжував свої студії в Бласкпорт Стейтовому коледжі і Сиґи коледжі, здобувши ступінь бакалявра. Роман Наум закінчив школу українознавства при нюйоркській „Самопомочі", де був її промовцем.

Роман належить до Уряду Старших Пластунів „Хмельниченки", а також до 455-го Відділу Українського Народного Союзу в Асторії.

Під цю пору Роман перебуває в Лас Веґасі, Невада, куди він перенісся два роки тому.

В травні 1981 року Роман здобув звання магістра в університеті Невада в Лос Веґасі в ділянці освіти. Роман викладає в середній школі Лойлі Буркголдер в місті Гендерсон, Невада, рідкісні науки методичного скорого і доброго читання.

Належить Роман до Організації доброго і скорого читання, до Національної учительської асоціяції, спеціяльність-англійська мова Американської асоціяції мотоциклістів. Дві перші організації — це едукація в справі методичного скорого і доброго читання. В тій ділянці Роман у майбутньому плянує здобути докторат.

Крім практичного навчання і праці, Роман жваво цікавиться мистецтвом, будівлею машин, авт, а особливо старого випуску англійських мотоциклів.

Влітку 1982 року Роман плянує приїхати в Ню Йорк до батьків.

Роман має молодшого брата Тараса, який закінчив університет Колюмбія в Ню Йорку і плянує спеціялізуватися в ділянці американського права.

Вся родина Наумів належить до 455-го Відділу УН Союзу в Асторії і Української католицької парохії Чесного Хреста в Асторії.

Н.Н.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСО „ТРИЗУБ" — ЮНАЙТЕД ДЖЕРМЕН-ГАНГЕРІЯНС 3:2

У першій рунді за професійну чашу (Девара) ЗСА І-ша дружина УСО „Тризуб" перемогла відому дружину „Юнайтед Джермен-Ганґеріянс" вислідом 3:2. Вже до половини цих змагань, що відбулися 6-го грудня 1981 року „Тризуб" провадив 3:0. Після перерви суперники зуміли знизити вислід, але наша дружина тримала переможний вислід до кінцевого свистка судді. Ґолі для „Тризуба" стрілили: Дж. МекАлістер 2 і Б.Санторе. В черговій рунді гор за цю чашу „Тризуб" зустріне португальський клюб із Филядельфії.

Юнацькі дружини відбули свої чергові, календарні гри за першенства вікових груп: дружина 14-ть років і нижче зазнала поразки зі своїми однолітками „Дунабії" вислідом 0:2. Дружина 12-ть років і нижче програла свою зустріч з клюбом „Бастельтон" 0:4.

Л.Костюк

ЖІНОЧА ВІДБИВАНКОВА ДРУЖИНА „Ч. СІЧІ" ВІЦЕЧЕМПІОН ТУРНІРУ ЮСВБА

Дня 13-го грудня 1981 року жіноча відбиванкова дружина „Ч.Січі" відбула поїздку до Воррену Н.Дж., де взяла участь в черговому турнірі Відбиванкової Асоціяції ЗСА, що його влаштував великий відбиванковий клюб Воррен. У звітовому турнірі змагалося усіх 10-ть чолових дружин Ню Джерзі і Ню Йорку. Згідно з прийнятим правилом Асоціяції, на початку усі дружини змагалися в двох рівнорядних підгрупах, після чого по дві з обидвох підгруп ввійшли до півфіналів, а переможці — до фіналу. В своїй групі українки перемогли: В К Воррен 11-15:10, 15:11, В К „Пепсіко" Н.Й. 15:6, 15:6, ремісували з В К „Биг Епл" Н.Й. програли з „Сентрал Парк" Н.Й. 14:16, 9:15, зайняли друге місце в своїй підгрупі і, таким чином, ввійшли до півфіналу. В півфіналі „Ч.Січ" зустріла сильну дружину В К Воррен І, яку перемогла після завзятого змагу в трьох сетах 15:12, 12:15 і вирішальному про перемогу 15:13.

У фіналі наша дружина зазнала поразки з чоловим клюбом „Сентрал Парк" з Ню Йорку 9:15, 8:15 і, таким чином, здобула трофей віцечемпіона турніру. Крім вже названих клюбів, у цьому турнірі змагалися ще такі дружини: В К Воррен III, Савт Орандж „Мейплс", „Пепсіко" II Ню Йорк, Рінгвуд В К Ню Джерзі і В К Воррен І. Склад „Ч.Січі" в цьому турнірі: Л.Тицька, П.Мальоні, М.Ганич, С. Льоренсія, І.Шеремета, Л. Плячик. Бракувало перешкоджених: І.Дармохвал, С.Моравської, Х.Басняк і Х.Терлецької.

УСВТ „Ч.СІЧ" (НОВАКИ) — СО „КУҐАРС" (НОВАКИ) 8:5

Цими змаганнями, що відбулися в неділю, 13-го грудня 1981 року, в закритій залі середньої школи „Коломбія" в Мейплвуді, наші наймолодші успішно розпочали зимовий сезон в турнірі „Куґарс" в якому виступатиме теж дружина учнів. У звітових змаганнях яким приглядалося кілька сотень глядачів, наймолодші „Січовики" напочатку програвали 0:2, але швидко вирівняли і на протязі останіх 20-ти хвилин тримали ініціятиву, завдяки якій здобули бажану перемогу. Ґолі для „Ч.Січі" стрілили: Тарас Федоренко 3, Олесь Василак 3, Мирон Кравчук і Гриць Сергіїв. Крім них, у складі дружини виступали: Т.Науменко, С.Презимірський, І.Іваськів, Ю.Іванків, Я.Світличний, Стеранка. Провідники Богдан Іванків і Б.Кравчук.

ОЛЕНКА МАТКІВСЬКА МІЖ НАЙКРАЩИМИ В НЮ ДЖЕРЗІ

Оленка Матківська, одна з найкращих тенісисток УСВТ „Ч.Січ", кількакратна чемпіонка УСЦАК, учасниця і в останньому році вже інструкторка Спортової Школи „Ч.Січі", була відзначена і вибрана до І-ої тенісової дружини у подвійних іграх стейту Ню Джерзі. Цю почесть Оленка здобула разом зі своєю шкільною партнеркою С.Варшавською, з якою вони виграли 21 змагання для своєї школи в Милбурні в подвійних іграх.

Любу Матківську, не менш визначну тенісистку УСВТ „Ч.Січ", теж інструкторку Спортової Школи „Ч. Січі", вибрали до ІІ-ої тенісової дружини стейту за її осяги в індивідуальних іграх. 17-річна Люба — кількакратна першунка УСЦАК юначок, в 1981 році здобула звання чемпіонки УСЦАК вже в жіночій групі.

НОВЕ ВІДЗНАЧЕННЯ Є.ЧИЖОВИЧА

Дня 13-го грудня 1981 року в приміщенні Рамада Інн в Іст Бранзвик відбувся річний бенкет Асоціяції тренерів копаного м'яча середніх шкіл, в часі якого між іншими відзначили тренера Євгена Чижовича, вручивши йому пропам'ятну нагороду ім. Отто Гаса. Є.Чижович вже довгі роки є членом Управи УСВТ „Ч.Січ". На цьому бенкеті були відзначені теж окружні тренери і між ними колишній тренер і змагун „Ч.Січі" Володимир Леонів.

На окружному бенкеті Вейн Веллі відповідні відзначення одержав Роман Бойко, колишній змагун копаного м'яча, а тепер член Управи „Ч.Січі", що працює учителем і тренером в середній школі Вейну.

(от)

ЗБІРКОВА АКЦІЯ ЗУАДК-у НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ БІЖЕНЦЯМ З ПОЛЬЩІ ТА СССР

Від 31-го серпня до 9-го листопада 1981 року

Листа ч: 1

По 1.000.00 дол. Віхорек Михайло і Марта — (через ОУА „Самопоміч", Дітройт,). Д-р Войтович Степан;

по 600.00 дол. Католицька Акція Українських Жінок при Катедрі Св. о. Николая, Чікаґо, Ілл.

по 300.00. Допомогова Секція при Відділі УККА, Баффало, Українська Православна церква св. Михаїла, Міннеаполіс,

по 250.00 дол. УККА Відділ, Вашінгтон, Українська Федеральна Кредитова Кооператива, Рочестер, Українська Щадниця „Певність", Чікаго;

по 200.00 дол. Баумгартен Микола, Левицький Василь;

по 100.00 дол. УККА Відділ, Янгставн, Огайо, „Самопоміч" Федеральна Кредитова Кооператива, Джерзі Сиґі, Н.Дж., Богданські Петро і Таїса, Бровар Володимир і Р., Віллер І., Дідич Іван, Дзеньцоловські П. і А., д-р Дорощак Семен, Ковальчук Михайло і Ольга, Кознарська Марія, Кулик Теофіль, Макух Роман, О'Ніл Стефан, Поритко Оксана, Сидір Ярослав і Марта;

по 70.00 дол. Волошин Юрій, д-р Палідвор Василь і Марія;

по 50.00 дол. Українське Американське Т-во, Дейтона Біч, Фла., Бережанський М., Вариха Петро, д-р Вірщук В., Ганас Володимир, Ґудзовський Петро, Жук Йосафат, Зацухний Микола, Зелм Данило, Калушик Борис, Капітан Анна, Качмарик Іван і Соня, Кіз Іван, Коваль Б., Косарчин Микола, Леочко Богдан, Луцький Евген, Майхрович Семен, Макоґон Юрій, Марчиха Петро, Мельник З. Лев, Німилович Дмиро і Павлина, Архітект Німців Мирослав, Ожга Мирон, Пасічняк Василь, Прегар Микола, Середа Михайло і Ольга, Тищенко Сергій, Федорович Антін, Шарко Евгенія, Янкевич Осип, Ясінські Тетяна і Богдан;

по 45.00 дол. Омецінський Омелян;

по 40.00 дол. д-р Бережницький Юрій, Куштала Володимир, Сорочинський Теофіль;

по 30.00 дол. Бачинський Юліян, Івасів Тарас і Ірена, Колісник Марія;

по 25.00 дол. Баслядинський М., Брикович Родина, Вроблевський Микола, Гасяк Семен, Гіряк Микола, Грабец О.Роман, Дент П., Домбчевський Роман, д-р Душник Володимир і Марія, Ісманицький Володимир, Казанівський Орест, о. Сов. Кіржецький Степан, Коренец Галина, Костриба Теодор, Котовський Іван, Кравчук Ярослав, Курчак Микола, Левицький Александер і Софія, Лямпіка Марія, Микита Роман, Миць Микола, Овчаренко Марія, мгр Онишкевич Марія і Ілля, д-р Падох Ярослав, Панчук Іван, Питляр Орест, Поліщук Евдокія, Скальський Аскольд, Сотник Филип, Рікло Іван, Руденські І. і О., Турянський Е., Турянський Мирослав, Филипович Евген, Цап Василь, Швець Александер;

по 20.00 дол. Бук Андрій і Катерина, Вертипорох Ю. і Б. Волошинович Богдан і Галина, Вомпель Роман, Гапій Йосиф, Гапій Марія, Гурський Пантелеймон, Ґаладза Михайло і Теодозія, Качанівські Ярослав і Ірена, Левчук Ірена Лесюк Омелян, Лукашевський Роман, Мазуркевич Борис, Мисишин Григорій, Нежд Софія, Никофоряк Анна, Онуферко Евгенія, Сас Роман, Сенюх Дмитро, Сидоряк Александер, Стефурин Василь, проф. Струк Іван, Токій Александра, Railинська Александра, Фінковят Антін, Фучко Дмитро, Хапко Іван, Шимків Іван;

по 15.00 дол. Вініч Віктор, Дуб Катерина, Кондра М. і Б., д-р. Сенківський Теодосій, Смерека Петро, Соловій О., Ярема Марія;

по 10.00 дол. Герасимяк Йосиф, Гладун Стефан, Ґребе Ольга, Задойний М., Карпяк Марія, Кедринський Александер, Кодний Розалія, Лоза Михайло, Маланюк Мирон, Михайлів Міра, Рудзінський А., Слюзар Стефанія, Харамбура Ольга, Ціханські Ярослава і Володимир, Черевко В.;

по 5.00 дол. Кізима Стефан, Лоґуш Дмитро, Попович Володимир, Процик Віктор, Хімки Петро і Стефанія,

Дітройт: збірщик проф. Кирило Цепенда:

по 400.00 дол. Декало Марія;

по 100.00 дол. Ґавінський Осип, Кровіцькі Іван і Станіслава, Мазуркевич Михайло;

по 20.00 дол. Денисюк Марія, Кіндрат Михайло;

Корона, Н.Й. Збірщик Степаник Володимир

по 25.00 дол. Степаник Володимир;

по 15.00 дол. Степаник Христина;

по 10.00 дол. Макар Іван, Родак Алекс, Самокишин Іван;

по 5.00 дол. Мосурак Петро, Шупер А.;

Рочестер Н.Й., збірщики Відділу УККА та Пилищенко Володимир і д-р Трач Роман

500.00 дол. Чорнобіль Андрій;

по 250.00 дол. Чорнобіль Роман, Чорнобіль Юрій;

по 200.00 дол. Комітет Оборони Прав Людини, Рочестер

по 100.00 дол. Крамарчук Марта;

ро 50.00 дол. Залізняк Марія, Залізняк Юліян, о. Осташ Василь, д-р Шміґель Борис;

по 30.00 дол. Семенюк Василь;

по 25.00 дол. Андрушин Віллям, Артемович Т., Біловус В. і І., Ґуран Богдан, Ґуран Зенон, Зелез Ярослава і Володимир, Кавин Михайло і Евдокія, д-р Кіндрат Іван, Коба Анатоль, Ковалик Ігнатій, Ковч Христина, Корнило Василь, Куціль Роман, Левицька Ярослава, Малинівські Ольга і Михайло, Михайлюк З.Т., д-р Мотика Володимир, Павлович Орест, Павлович Ірена, Павлічка Роман, Пилишенко Володимир, д-р Тимочко Йосиф, Тицький Мирон, д-р Трач Роман і Надія, Шеремета Стефанія, Шміґель Любомир, Шутер Р.В., Яріш Андрій;

по 20.00 дол. Лучканич Іван, Мартинець Мирослав, Масловський Зенон, Мора Петро, д-р Пуґлісі, Твердохліб Петро, Холевчук Марія;

по 15.00 дол. Стасів Марія;

по 10.00 Бабюк Теодор, Білозір Михайло, Боберський, Будзяк Володимир, Вірхола Микола, Дідошак В., Гриник Осип, Король Михайло, Мандзій Анізія і Василь, Мелешко Іван, Мудра Олена, Пелипець Михайло, Попович Василь, Пристай Дмитро, Тарнавський Володимир і Богданна, Фалат Андрій і Марія, Шутер Ростислав, Н.Н.Т. Мирон, Н.Н. Ліда;

по 5.00 дол. Андрушин Вілліям, Адамчук Стефан, Бабюк Мирон, Бездух Василь, Біжок Петро і Стефанія, Боднар Іван, Вергун Марія, Вергун Р., мгр Весела Стефанія, Ганушевська Ольга, Гайдучок Григорій, Гринчишин В., Грицеляк Родина, Губка Борис, Гуран Наталія, Єйна Михайло, Жгута Н.Роман, Залітач М., Залітач Ст., Зборовський Володимир, Зубіль Микола, Ковальчук Антін, Кольцьо Володимир, Костик Кирило, Копінські Джекоб, Кужіл Ярослав, Кузів Юрій, Кулик Евген, Кушнір Юліян, Лаба Стефанія, Леник Василь, Лесик Т., Лесів Михайло, Лилак М., Лобас Олекса, Лозинська Марія, Лучанко Мирон, Лялька Михайло, Масловський Мирон, Матковський Я., Меленська Катерина, Новосядло Іван, Олексик Іван, Олексин Іван, Остапчук Роман, Пастернак С., Петрик Іван, Приймак І., Приймак М., Решитник Василь, Сидор Василь, Слободинський Михайло, Смеречинська А., Соробей Орест, Сохоцький Василь, Стеців Андрій, Федак Мирон, Федоришин Б. Катерина, Федунишин Іван, Цюсо В., Юрчинський О., Яріш Петро, Яцків Р. Михайло, Хомяк Б. і Л.

4.00 дол. Вирста Любомир;

по 3.00 дол. Гобер Микола, Зазуляк В., Плутос, Посіко Михайло, Шот Б., Шпак Розалія, Н.Н. Іван;

по 2.00 дол. Василишин Йосиф, Василів Андрій, Васьків Анна, Вовк Т. Марія, Гошовський Хрис, Ґерета Анна, Ґузиляк Юрій, Єшів Дарія, Костів Евдокія, Кулик Михайло, Мацяк Мечислав, Павук Ольга, Рудий Богдан, Саногурський Филип, Торула;

по 1.00 дол. Бойчук Іван, Василишин Майк, Гошовский Ігор, Гуссар А. Стелла, Гривнак Теодор, Дабровний Михайло, Кахникевич Т., Когут Михайло, Кушлик Микола, Семків Александра, Семків Марія, Стефанів Марія, Тилявський Теодор, Н.Н., І.Б.

Флінт, Міч. Збірщик Костинюк Дмитро:

300.00 дол. Український Народний Дім ім. Івана Франка, Флінт, Міч.;

по 50.00 дол. Українська Католицька Церква св. Володимира, Костинюк Дмитро і Леся, Богайські Іван і Вікторія, Коваль Володимир і Анна;

по 25.00 дол. Ганчарик Антін і Стефанія;

по 20.00 дол. Досій Дмитро, Кіселевич Теодор і Анна, Ґермак Іван, Стефанів Стефан, Гайдукевич Григорій, Пилипів Михайло, Макогон Юрій і Осипа, Питльований Володимир, Лисаківський Микола;

по 10.00 дол. Когут Володимир і Дарка, Черевко Марія, о. Ковч Мирон, Пивоварчук Іван і Юлія, Бартків Микола, Савка Йосиф і Ева;

по 5.00 дол. Олинець Марія, Шумко Іван і Анна.

Екзекутива ЗУАДК-у складає щиросердечну подяку усім Вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Датки на ЗУАДК є звільнені від податку, ч. IRS, 23—1360863

United Ukrainian American Relief Committee

1321 West Lindley Ave. • Philadephia, Pa. 19141
Tel.: (215) 455-3774

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ДІТРОЙТУ

що відбудуться

у суботу, 23-го січня 1982 р., о год. 6-ій веч. в залі Українського Народного Дому в Дітройті при 4655 Мартін вул.

З ТАКИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад.
2. Ствердження правосильности зборів.
3. Вибір президії.
4. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
6. Слово головного предсідника УНС д-ра ІВАНА ФЛИСА.
7. Дискусія над звітами.
8. Абсолюторія уступаючій Управі.
9. Вибір нової Управи.
10. Завдання Округи на нову каденцію
11. Внески, пропозиції, запити.
12. Закриття ділової частини зборів.

У Загальних Зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: члени Управи Окружного Комітету, по два делеґати наступних Відділів:

20, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504, 506,
Головні Радні УНС та Конвенційні Делеґати.

У нарадах візьмуть участь:

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС
Евген Репета, головний радний УНС
Роман Куропась, головний радний УНС

Гостей — Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

Якщо на означену годину не прибуде відповідна кількість делеґатів, наради почнуться годину пізніше, без огляду на кількість присутніх.

Роман Татарський *голова* — **Григорій Корбяк** *секретар*
Василь Папіж *прес. реф.* — **Ярослав Базюк** *фін. реф.*